Divendres 34 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 21,29-33): En aquell temps, Jesús els digué [als seus deixebles] una paràbola: «Mireu la figuera i tots els arbres: quan veieu vosaltres mateixos que ja broten, sabeu que l'estiu ja és a prop. Així també vosaltres, quan vegeu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que el regne de Déu és a prop. En veritat us dic: no passarà aquesta generació sense que totes aquestes coses s'esdevinguin. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Quan vegeu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que el regne de Déu és a prop»

Diaca Mn. Evaldo PINA FILHO
(Brasilia, Brasil)

Avui, som convidats per Jesús a veure els senyals que es mostren en el nostre temps i època, i a reconèixer en ells la proximitat del Regne de Déu. La invitació és per a què fitem la nostra mirada en la figuera i en els altres arbres —«Mireu la figuera i tots els arbres» (Lc 21,29)— i per tal de fixar la nostra atenció en allò que percebem que succeeix en ells: «Quan veieu vosaltres mateixos que ja broten, sabeu que l'estiu ja és a prop» (Lc 21,30). Les figueres començaven a fer la brotada; els brots començaven a sorgir. No es tractava solament de l'expectativa per les flors o els fruits que sorgien, era també el pronòstic de l'estiu, durant el qual tots els arbres "comencen a brotar".

Segons Benet XVI, «la Paraula de Déu ens impulsa a modificar el nostre concepte de realisme». En efecte, «realista és qui reconeix en el Verb de Déu el fonament de tot». Aquesta Paraula viva que ens mostra l'estiu com a senyal de proximitat i d'exuberància de la lluminositat és la pròpia Llum: «Quan vegeu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que el regne de Déu és a prop» (Lc 29,31). En aquest sentit, «ara, la Paraula no solament pot ser escoltada, no solament té una veu, sinó que té un rostre (...) que podem veure: Jesús de Natzaret» (Benet XVI).

La comunicació de Jesús amb el Pare fou perfecta; i el que Ell rebé del Pare, Ell ens ho donà, tot comunicant-se amb la mateixa perfecció amb nosaltres. D'aquesta manera, la proximitat del Regne de Déu —que fa palesa la lliure iniciativa de Déu que ve al nostre encontre— ha de moure'ns en la reconeixença d'aquest apropament, per tal que també nosaltres ens comuniquem amb el Pare per mitjà de la Paraula del Senyor —Verbum Domini— tot veient tots aquests senyals com a realització de les promeses del Pare en Crist Jesús.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La veritat pateix, però no mor» (Santa Teresa de Jesús)

- «El temps no és una realitat aliena a Déu. El temps que ha estat 'tocat' per Crist, el Fill de Déu i de Maria, i ha rebut d'Ell significats nous i sorprenents: s'ha convertit en el 'temps salvífic', és a dir, el temps definitiu de salvació i de gràcia» (Francesc)

- «(...) El Regne de Déu és abans que nosaltres. S'ha aproximat en el Verb encarnat, ha estat anunciat a través de tot l'Evangeli, ha vingut en la mort i la Resurrecció del Crist» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.816)

Altres comentaris

«El regne de Déu és a prop»

Mn. Albert TAULÉ i Viñas
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens invita a mirar la brotada de la figuera, símbol de l'Església que periòdicament es va renovant gràcies a aquella força interna que Déu li comunica (recordem l'al·legoria del cep i les sarments, cf. Jn 15): «Mireu la figuera i tots els arbres: quan veieu vosaltres mateixos que ja broten, sabeu que l'estiu ja és a prop» (Lc 21,29-30).

El discurs escatològic que estem llegint aquests dies, en el seu estil profètic, distorsiona deliberadament la cronologia, de manera que posa en un mateix pla coses que han de succeir en moments diversos. El fet que, en el tall del fragment escollit per a la litúrgia d'avui, tinguem un àmbit molt reduït, ens dóna peu a pensar que això que se'ns hi diu, ho hauríem d'entendre com dit per a nosaltres, ara i aquí: «No passarà aquesta generació sense que totes aquestes coses s'esdevinguin» (Lc 21,32). En efecte, Orígens comenta: «Tot això pot succeir en cadascú de nosaltres; en nosaltres pot restar destruïda la mort, definitiva enemiga nostra».

Jo voldria parlar avui com els profetes: estem a punt de contemplar una gran brotada dins l'Església. Mireu els signes dels temps (cf. Mt 16,3). Aviat passaran coses molt importants. No tingueu por. Estigueu al vostre lloc. Sembreu amb entusiasme. Després podreu recollir esplendoroses garbes (cf. Sl 126,6). És cert que l'home enemic seguirà sembrant el jull. El mal no quedarà destriat fins a la fi dels temps (cf. Mt 13,30). Però el Regne de Déu ja és aquí entre nosaltres. I s'obre pas, encara que amb gran esforç (cf. Mt 11,12).

El papa Joan Pau II, ens ho deia en començar el tercer mil·lenni: «Duc in altum» (cf. Lc 5,4). A vegades tenim la sensació que no fem res de profit, o que més aviat anem enrere. Però aquestes impressions pessimistes provenen de càlculs massa humans, o de la mala imatge que malèvolament donen de nosaltres alguns mitjans de comunicació. La realitat amagada, que no fa soroll, és aquest treball constant que entre tots anem fent, empesos per la força de l'Esperit Sant.